

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16P/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615200014
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7615200014.1

Uznesenie

Okresný súd Spišská Nová Ves v právnej veci navrhovateľky K. F., U.. XX.X.XXXX, F. R. C. XX/XX, E. U. H. , Q.D. C.. Ľ. R. H., K. E. E. Q. Č.. XX, E. U. H. proti odporcovi D. F., U.. XX.X.XXXX, F. R. Š. Č.. XX, L. , F.Č.. W. X, R. T., R. A., X., M., E., H. R., v konaní o rozvod manželstva takto

rozhodol:

V y s l o v u j e s a , že Okresný súd Spišská Nová Ves nemá právomoc konať vo veci rozvodu manželstva navrhovateľky K. F., U.. XX.X.XXXX, F. R. C. XX/XX, E.Š. U. H. D. O. D. F., U.. XX.X.XXXX, F. R. Š. Č.. XX, L. , F.Č.. W. X, R. T., R. A., X., M., E., H. R..

Súd konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka svojím návrhom zo dňa 2.1.2014 (správne malo byť zrejme 2.1.2015 - poznámka súdu) , doručeným tunajšiemu súdu dňa 2.1.2015 žiadala, aby súd rozviedol manželstvo účastníkov konania uzavreté dňa 12.11.2011 v Rím. kat. kostole v Spišskej Novej Vsi, maloletú dcéru F. F., U.. XX.X.XXXX po rozvode zveril do osobnej starostlivosti (výchovy) navrhovateľky a odporcu počnúc od právoplatnosti výroku o rozvode manželstva zaviazal povinnosťou prispievať na výživu maloletej dcéry sumou, ktorú určí súd. Tiež žiadala priznať náhradu trov konania voči odporcovi.

Z odôvodnenia jej návrhu okrem iného tiež vyplynulo, že s odporcom bývali od začiatku manželstva v Londýne, v časti Stratford a ich súčasná adresa je E., R. A., X R. T., X., M., Z.. Momentálne je na uvedenej adrese odporca a ona je na adrese trvalého bydliska. Jej city k nemu ochladli , keď bola vysoko tehotná a aj po pôrode, lebo takmer nikdy nebol doma. Vždy sa vyhovára na prácu a tvrdil, aký je dôležitý pri rozhodovaní o dovolenke jeho podriadených, ale seba voľno nevedel nikdy vybaviť. Iba po pôrode pár dní, kým neprišli jej rodičia zo Slovenska aby jej pomohli. Dňa 30.12.2014 musela odísť tajne , lebo jej nedal súhlas, aby si mohla vybaviť rozvod.

Návrh okrem iného doložila britským rodným listom dieťaťa („ Certificied copy of an entry - Pursuant to the Births and deaths Registration Act 1953“) , z ktorého vyplynulo že maloletá Timea Tokárová sa narodila dňa 12.4.2012 v nemocnici St. George´s Hospital, Tooting. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje aj rodný list maloletej vystavený Ministerstvom vnútra SR - osobitnou matrikou Bratislava , podľa ktorého miestom narodenia maloletej je Wandsworth, Londýn, Spojené kráľovstvo veľkej Británie a Severného Írska.

Dňa 6.2.2015 bolo súdu doručené mailové podanie odporcu označené ako „ Oznámenie ku podaniu konania 16P/1/2015“ , v ktorom odporca uviedol, že dňa 16.1.2015 mu mailom a neskôr 25.1.2015 aj poštou bola na jeho bydlisko W. X, R. T., R. A., X., E. doručená žiadosť navrhovateľky , v ktorej ho táto žiada o podpísanie žiadosti podanej na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi pod číslom 16P/1/2015

o právomoc Okresného súdu Spišská Nová Ves na konanie o úpravu rodičovských práv a povinností k mal. F. F., U.. XX.X.XXXX H. M.. Odporca následne vo vyjadrení uviedol, že navrhovateľke včas oznámil, že súhlas na tento úkon nedáva a týmto aj súdu touto formou oznamuje, že nesúhlasí s týmto konaním na tunajšom súde. Vzhľadom na to, že už obdobné konanie prebieha v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie v Londýne a keďže ich maloletá dcéra F. je narodená v Londýne a jej národnosť je anglická a od narodenia sa maloletá zdržiava v Londýne, kde aj navštevuje materskú škôlku, spadá pod jurisdikciu Spojeného kráľovstva Veľkej Británie. Vzhľadom na uvedené preto žiada, aby Okresný súd v Spišskej Novej vsi nekonal.

Podľa Článku 1 odsek 1 písm. a./ Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 / ďalej len ako „Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003“/, toto nariadenie sa uplatňuje bez ohľadu na povahu súdu v občianskych veciach, ktoré sa vzťahujú na rozvod, rozluku alebo anulovania manželstva;

Podľa Článku 3 odsek 1 písm. a./ Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, vo veciach rozvodu, rozluky alebo anulovania manželstva majú právomoc súdy členského štátu, na ktorého území:

- majú manželia obvyklý pobyt, alebo
- manželia mali naposledy obvyklý pobyt, pokiaľ tam jeden z manželov stále býva, alebo
- má odporca obvyklý pobyt, alebo
- v prípade spoločnej žiadosti, má niektorý z manželov obvyklý pobyt, alebo
- má navrhovateľ obvyklý pobyt, ak tam býval najmenej jeden rok bezprostredne pred podaním návrhu, alebo
- má navrhovateľ obvyklý pobyt, ak tam býval najmenej šesť mesiacov bezprostredne pred podaním návrhu a je buď štátnym príslušníkom tohto členského štátu alebo v prípade Veľkej Británie a Írska tam má „domicil“;

Podľa Článku 6 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, manžela, ktorý:

- a) má obvyklý pobyt na území členského štátu; alebo
- b) je štátnym príslušníkom členského štátu alebo v prípade Veľkej Británie a Írska, má svoj „domicil“ na území jedného z týchto členských štátov,

možno žalovať v inom členskom štáte iba v súlade s článkami 3, 4 a 5.

Podľa Článku 1 odsek 1 písm. b./ Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, toto nariadenie sa uplatňuje bez ohľadu na povahu súdu v občianskych veciach, ktoré sa vzťahujú nadobúdanie, výkon, prenesenie, obmedzenie alebo odňatie rodičovských práv a povinností.

Podľa Článku 1 odsek 2 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, záležitosti uvedené v odseku 1 písm. b) sa môžu týkať najmä:

- a) opatrovníckeho práva a práva styku s dieťaťom;
- b) opatrovnictva, poručníctva alebo podobných inštitútov;
- c) určenia a úloh osôb alebo subjektov, ktoré sú zodpovedné za osobu dieťaťa alebo jeho majetok, ktoré dieťa zastupujú alebo mu pomáhajú;
- d) umiestnenia dieťaťa do pestúnskej starostlivosti alebo do zariadenia starostlivosti o dieťa;
- e) opatrení na ochranu dieťaťa týkajúcich sa správy, udržiavania alebo nakladania s majetkom dieťaťa.

Podľa Článku 8 odsek 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

Podľa Článku 8 odsek 2 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, Odsek 1 sa uplatňuje s výhradou ustanovení článkov 9, 10 a 12.

Podľa Článku 12 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, Súdny členský štát pri výkone svojej právomoci podľa článku 3, na základe návrhu na rozvod, rozluku alebo anulovanie manželstva, majú právomoc v každej veci, ktorá sa týka rodičovských práv a povinností a ktorá súvisí s týmto návrhom, ak:

a) aspoň jeden z manželov má rodičovské práva a povinnosti k dieťaťu

a

b) manželia a nositelia rodičovských práv a povinností prijali právomoc týchto súdov výslovne alebo iným jednoznačným spôsobom v čase začatia konania a ak je to v najlepšom záujme dieťaťa.

Podľa Článku 12 ods. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, právomoc založená podľa odseku 1 zanikne, akonáhle:

a) rozsudok o návrhu na rozvod, rozluku alebo anulovanie manželstva sa stal právoplatným;

b) v prípade, že k dátumu uvedenému v písm. a) sa konanie o rodičovských právach a povinnostiach neskončilo, rozsudok v tomto konaní sa stáva právoplatným;

c) konania uvedené v písm. a) a b) sa skončili z iného dôvodu.

Podľa Článku 12 ods. 3 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, súdy členského štátu majú takisto právomoc v otázkach rodičovských práv a povinností aj v iných konaniach, ako sú konania uvedené v odseku 1, ak:

a) dieťa má vo vzťahu k tomuto členskému štátu podstatnú väzbu, najmä na základe skutočnosti, že jeden z nositeľov rodičovských práv a povinností má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte, alebo že dieťa je štátnym príslušníkom tohto štátu;

a

b) všetci účastníci konania prijali právomoc súdov výslovne alebo iným jednoznačným spôsobom v čase začatia konania, a ak je to v najlepšom záujme dieťaťa.

Podľa Článku 3 písm.d/ Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti / ďalej len ako „Nariadenie Rady (ES) č. 4/2009“, v členských štátoch je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o rodičovských právach a povinnostiach, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov.

Podľa Článku 17 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej podľa tohto nariadenia nemá právomoc konať, a ktorá patrí podľa tohto nariadenia do právomoci súdu iného členského štátu, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

Podľa § 113 ods. 1 O.s.p., s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Súd vychádzajúc jednak z tvrdení obsiahnutých v podaní navrhovateľky a jednak z mailového vyjadrenia odporcu dospel k záveru, že v danom prípade nie je daná jeho právomoc na konanie v tejto veci, nakoľko nie je naplnený žiadny z predpokladov predvídaných čl. 3 odsek 1 písm. a./ Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003. Z podania navrhovateľky je zrejmé, že táto po uzavretí manželstva s odporcom s týmto dlhodobo žila na území Veľkej Británie a to prakticky až do 30.12.2014. Navyše i v súčasnosti ako svojho zamestnávateľa uvádza v návrhu spoločnosť NAS / National autistic society/ so sídlom 3 G. T. A., X. K. F. . Tieto skutočnosti potvrdzujú záver, že jej tzv. obvyklý pobyt sa nachádza vo Veľkej Británii a že tento obvyklý pobyt dosiaľ na uvedenom území nestratila. Aj keby sa prípadne dal jej súčasný pobyt na

území Slovenska považovať za jej tzv. obvyklý pobyt, tak od jej príchodu na Slovensko tiež neuplynula taká naradením predvídaná doba, aby súd mohol vôbec uvažovať o založení svojej právomoci konať v danej veci. Súd len poznamenáva, že samotná skutočnosť, že aj keď navrhovateľka a odporca sú štátnymi príslušníkmi Slovenskej republiky, to samo o sebe nezakladá automaticky právomoc tunajšieho súdu konať a rozhodovať vo veci ich rozvodu, pokiaľ títo mali dlhodobo tzv. obvyklý pobyt mimo územia Slovenska a pokiaľ nebol naplnený niektorý z predpokladov predvídaných v čl. 3 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003.

Pokiaľ ide o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej dcére účastníkov, nakoľko o tejto navrhovateľka žiadala svojim návrhom rozhodnúť v rámci rozvodového konania, o ktorom ako bolo vyššie naznačené súd nemá právomoc konať a rozhodovať, nemá súd právomoc konať a rozhodovať ani v tejto otázke úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej.

V jej prípade ani neboli naplnené predpoklady predvídané čl. 8 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, ktoré by prípadne mali zakladať právomoc tunajšieho súdu konať v uvedenej veci, a síce že by maloletá mala tzv. obvyklý pobyt na území Slovenska. Maloletá sa podľa rodného listu narodila na území Veľkej Británie. Podľa obsahu návrhu navrhovateľky, ale i z vyjadrenia odporcu je zrejmé, že na území Veľkej Británie maloletá žije dlhodobo, prakticky od narodenia a podľa vyjadrenia odporcu tam dokonca navštevuje aj materskú školu.

Podľa Rozsudku Európskeho súdneho dvora č. C-523/07 z 2. apríla 2009 miesta tzv. obvyklého pobytu dieťaťa zodpovedá také miesto, ktoré odzrkadľuje istú mieru začlenenia dieťaťa do sociálneho a rodinného prostredia. Na tento účel treba vziať do úvahy najmä trvanie, pravidelnosť, podmienky a dôvody pobytu na území členského štátu (Európske únie) a presťahovanie rodiny do tohto štátu, štátnu príslušnosť dieťaťa, miesto a podmienky školskej dochádzky, jazykové znalosti, ako aj rodinné a sociálne väzby, ktoré dieťa udržiava v danom štáte. Je na vnútroštátnom súde, aby určil, kde má dieťa obvyklý pobyt, majúci na pamäti všetky osobitné skutkové okolnosti každého jednotlivého prípadu.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti je teda zrejmé, že dieťa má tzv. obvyklý pobyt na území Veľkej Británie.

Odporca ako otec dieťa navyše ani neudelil prípadný súhlas na založenie právomoci tunajšieho súdu konať vo veci maloletej v zmysle čl. 12 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003.

Tým že nie je daná právomoc tunajšieho súdu konať v otázky úpravy rodičovských práv a povinností maloletej v zmysle Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, nie je daná ani jeho právomoc rozhodovať vo veci výživného v zmysle Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009.

Keďže súd na základe týchto vyššie skutočností dospel k záveru, že nie je daná jeho právomoc, v súlade s Článkom 17 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 tento právny záver vyslovil osobitným výrokom a zároveň vzhľadom na absenciu jeho právomoci ako jednej zo základných podmienok konania, ktorú nie je možné odstrániť žiadnym iným postupom, ďalším výrokom konanie začaté na návrh navrhovateľky zastavil.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a účastníkom im náhradu nepriznal, nakoľko konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa

odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávne právneho posúdenia veci.